

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **F. F., s. r. o., so sídlom: D.**, IČO: X., zast. advokátskou kanceláriou I. A., s. r. o., so sídlom: F., IČO: X., o návrhu na vylúčenie predsedníčky senátu Krajského súdu v Trnave JUDr. Boženy Husárovej z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 21Cob/228/2012, takto

r o z h o d o l :

Predsedníčka senátu Krajského súdu v Trnave JUDr. Božena Husárová **n i e j e v y l ú č e n á** z prejednávania a rozhodovania veci, vedenej na tomto súde pod sp. zn. 21Cob/228/2012.

O d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ písomným podaním zo dňa 14. 11. 2012, Krajskému súde v Trnave doručeným dňa 15. 11. 2012 (č. l. 758 – 761) vzniesol námietku zaujatosti voči sudkyňi Krajského súdu v Trnave JUDr. Božene Husárovej, predsedníčke senátu, ktorému bolo pridelené na rozhodnutie odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 7/Nsre/28/2012-708 zo dňa 28. 09. 2012 o zamietnutí námietok proti odmietnutiu vykonania zápisu do obchodného registra. Námietku navrhovateľ vzniesol po tom, ako zamestnankyňa právneho zástupcu navrhovateľa na základe telefonického dotazovania dňa 12. 11. 2012 zistila, že o odvolaní bude rozhodovať JUDr. Božena Husárová. Navrhovateľ má za to, že existuje dôvodná pochybnosť o objektívnej nestrannosti menovanej sudkyne k veci v duchu tzv. „teórie zdania“, podľa ktorej nie je dostatočné, že sudca má pocit, že je subjektívne nestranný, ale musí sa ako nestranný javiť aj z pohľadu účastníkov konania. V tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 47/05 zo dňa 11. 05. 2005.

Navrhovateľ ako jednu z okolností, ktoré s ohľadom na pomer JUDr. Boženy Husárovej najmä k stranám konania spochybňujú jej nestrannosť, uviedol, že menovaná sudkyňa v období od 01. 05. 1980 do 09. 12. 1990, t. j. hneď po ukončení štúdia, pracovala ako podnikový právnik v Š. M., š. p., H.. V tomto období prichádzala do kontaktu so všetkými súčasnými a bývalými spoločníkmi spoločnosti F. F., s. r. o., vrátane p. O. M., ktorá má byť v spoločnosti zapísaná ako jeden z nových konateľov. P. M. pôsobila v období rozdelenia Š. M., š. p., H., na menšie celky ako likvidátor, menovaný priamo ministrom poľnohospodárstva Slovenskej republiky a ako likvidátor otvorene vytkla JUDr. Husárovej viaceré nedostatky vo vedení právnej agendy u vtedajšieho zamestnávateľa. Tieto JUDr. Husárová pociťovala ako krivdu a osobnú zaujatosť voči jej osobe, čo negatívne poznačilo jej ďalšie vzťahy s p. M. Po stupňujúcich sa nezhodách JUDr. Husárová ukončila v P. pracovný pomer z dôvodu nadbytočnosti, vnímajúc to opäť ako účelovo nastolenú situáciu zo strany p. M.. Následne bola JUDr. Husárová vylúčená z okruhu osôb, pôvodne patriacich medzi riadiacich pracovníkov Š. M., š. p., H., ktoré sa zúčastnili na privatizácii Š. P. P., š. p. H. a Š. P., š. p., D. T., na ktorej participovali všetci spoločníci F. F., s. r. o. Navrhovateľ vyjadril názor, že sa jedná o takú závažnú skutočnosť, ktorá založila výraznú nevraživosť JUDr. Husárovej voči p. M., resp. prenesene aj voči p. M. a Ing. D., ktorí v súčasnosti vystupujú v sporoch spoločníkov navrhovateľa na strane p. M.

Navrhovateľ ďalej poukázal na fakt, že JUDr. Husárová je rovesníčkou Ing. R. Č., boli spolužiakmi na Gymnázium v H. a dodnes pravidelne prichádzajú do styku. V spoločnosti navrhovateľa bola JUDr. Husárová vždy vedená na zozname partnerov spolupracujúcich so spoločnosťou a zúčastňovala sa rôznych akcií, ktoré z titulu svojej funkcie zastrešoval práve Ing. Č.. Uviedol, že medzi Ing. Č. a Ing. K. na strane jednej a ostatnými spoločníkmi F. F., s. r. o. (p. M., p. M. a p. D.) na strane druhej sú kriticky vyhrotené vzťahy, keďže na návrh Ing. Č. je v súčasnosti vedených niekoľko súdnych konaní na Okresnom súde Piešťany, Krajskom súde v Trnave, ako aj na Najvyššom súde Slovenskej republiky. Rovnako je niekoľko konaní vedených OČT voči samotnej spoločnosti F. F., s. r. o., p. M. a p. D., pričom uznesenie Okresného súdu Trnava č. k. 7/Nsre/28/2012-708 zo dňa 28. 09. 2012 bolo vydané na základe návrhu Ing. Č.. Navrhovateľ má za to, že rozhodnutie o odvolaní proti označenému uzneseniu Okresného súdu Trnava je kritickým momentom pre ďalší priebeh sporov medzi skupinou spoločníkov vedenou Ing. Č. a spoločníkmi p. M., p. D. a p. M.

Sudkyňa JUDr. Božena Husárová, predsedníčka odvolacieho senátu 21Cob Krajského súdu v Trnave, ktorý v predmetnej veci koná, sa k podanej námietke zaujatosti písomne vyjadrila dňa 19. 11. 2012 (č. l. 765 – 76). Vzhľadom na to, že prejednávaná vec si nevyžaduje osobitnú rýchlosť, preskúmaním odvolaním napadnutého rozhodnutia a s ním súvisiaceho spisu sa zatiaľ nezaoberala.

K dôvodom na vylúčenie jej osoby z konania a rozhodovania veci sudkyňa uviedla, že tieto sú zrejme vedené s cieľom vytvoriť predpoklady pre použitie tzv. teórie zdania, na ktorej navrhovateľ založil dôvody námietky zaujatosti vedené možno i snahou vyvolať u nej ako sudcu negatívny pomer k navrhovateľovi a dosiahnuť tak jej vylúčenie z rozhodovania veci. Uviedla, že k prejednáwanej veci, ani k navrhovateľovi alebo jeho zástupcovi nemá žiaden vzťah dosahujúci taký charakter a intenzitu, ktorý by jej bránil rozhodnúť o veci nezávisle a nestranne.

JUDr. Husárová potvrdila, že do 09. 12. 1990 bola zamestnaná v P. Š. M., š. p., H., vo funkcii podnikového právnik a počas tohto obdobia z hľadiska svojho pracovného zaradenia nevyhnutne prichádzala do kontaktu aj s niektorými zo spoločníkov navrhovateľa, ktorí v tom čase boli tiež zamestnancami menovaného štátneho podniku. Menovite uviedla Ing. D., Ing. K., Ing. Č. a p. M.. Vo vzťahu k p. M., ktorého nepozná, sudkyňa nevylúčila, že by mohol byť zamestnancom Š. M., š. p., H. a tak s ňou mohol prísť aj do pracovného kontaktu. Poprela však akékoľvek nezhody s p. M., o týchto nemá žiadne vedomosti. P. M. pracovala vo finančnej účtárni Š. M., š. p., H. a nikdy nebola jej nadriadenou. Sudkyňa ďalej uviedla, že pracovný pomer v Š. M., š. p., H., ukončila dňa 09. 12. 1990 dohodou z dôvodu uzatvorenia pracovnej zmluvy s O., š. p., T. – závod H., kam nastúpila dňom 10. 12. 1990 do funkcie vedúcej personálneho oddelenia, ktorú skutočnosť z hľadiska svojho osobného kariérneho postupu považovala za významnú zmenu pracovného zaradenia so súčasným zavŕšením výkonu činnosti komerčnej právničky. Ukončením pracovného pomeru v Š. M., š. p., H., sa o vyššie menované osoby nezaujímal, nie sú priatelia a ani s nimi neudržiava žiadne bližšie kontakty. Namietaná sudkyňa rovnako vylúčila akékoľvek ambície podieľať sa na privatizácii Š. M., š. p., H., o jeho privatizáciu sa nezaujímal a ani o to, ako prebehla. Vo vzťahu k osobe Ing. Č. sudkyňa uviedla, že študovali v rovnakom ročníku na Gymnázium v H., avšak spolužiakmi neboli a ani počas štúdia, ani počas

zamestnania v Š. M., š. p., H., s ním neudržiavala žiadne nadštandardné vzťahy, či osobné väzby. Ing. Č. pracoval na niektorom z odštepných závodov, sídliačich v rôznych obciach v tom čase trnavského okresu, rovnako ako Ing. D. a Ing. K.. Miestom výkonu práce JUDr. Husárovej bol H., kde sa nachádzalo sídlo riaditeľstva štátneho podniku, ktorá skutočnosť preukazuje, že z hľadiska plnenia si svojich pracovných úloh prichádzala s menovanými osobami do styku len príležitostne. K zoznamu partnerov, spolupracujúcich so spoločnosťou navrhovateľa, namietaná sudkyňa uviedla, že o tom, že by bola na takomto zozname vedená, nemala do oboznámenia sa so vznesenou námietkou zaujatosti žiadnu vedomosť. O žiadne akcie, resp. aktivity navrhovateľa sa nezaujíma a týchto sa nikdy ani nezúčastnila. Rovnako nemá vedomosť o tom, aké súdne konania Ing. Č. voči navrhovateľovi vedie a ani o tom, že medzi spoločníkmi navrhovateľa sú vyhrotené vzťahy. JUDr. Husárová poukázala na svoju dvadsaťročnú sudcovskú prax, počas ktorej rozhodovala aj veci, v ktorých boli, resp. sú účastníkmi aj bývalí zamestnanci Š. M., š. p., H., O., š. p., T. – OZ H., ako aj jej bývalí spolužiaci, prípadne ďalší obyvatelia mesta Hlohovec, v ktorom sa narodila a stále žije. Pripustila, že mnohí účastníci ju poznajú a aj ona mnohých pozná z videnia, avšak dôvody, ktoré ako obavu z jej nestrannosti vzniesol navrhovateľ, vníma ako vykonštruované s cieľom vyvolať u nej subjektívny pocit zaujatosti. Zdôraznila, že k navrhovateľovi nie je v žiadnom vzťahu ekonomickej závislosti, nemá žiadne „intenzívne priateľské vzťahy“ s Ing. Č. a na prejednávaní veci nemá žiaden záujem.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd nadriadený podľa § 16 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.), po preskúmaní vznesenej námietky zaujatosti dospel k záveru, že zákonné dôvody na vylúčenie predsedníčky senátu JUDr. Boženy Husárovej z prejednávania a rozhodovania veci nie sú dané.

Sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti (§ 14 ods. 1 O. s. p.).

Citovaným ustanovením Občianskeho súdneho poriadku ako základného procesného predpisu v občianskom súdnom konaní je zabezpečené základné právo na prejednanie a rozhodnutie veci nestranným súdom podľa článku 36 ods. 1 Listiny základných práv

a slobôd (ďalej len Listina) a článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len Ústava SR). Rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 14 ods. 1 O. s. p. predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (článok 38 ods. 1 Listiny a článok 48 ods. 1 Ústavy SR). Vzhľadom na uvedené možno sudcu vylúčiť z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré celkom zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom nezaujato a spravodlivo.

Ustanovenie § 14 ods. 1 O. s. p., z ktorého je treba pri posudzovaní námietky zaujatosti vychádzať, predpokladá taký vzťah osobného záujmu sudcu vo veci alebo taký jeho osobný vzťah k účastníkom konania, či ich zástupcom, ktorý by napriek všetkej snahe o objektívnosť rozhodovania mohol ovplyvniť jeho nestrannosť a tým v konečnom dôsledku zákonnosť rozhodovania. Osobná nestrannosť sudcu sa predpokladá, pokiaľ sa nepreukáže opak. Vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania vo veci zákon spája nielen so skutočne preukázanou zaujatosťou, ale vylúčenie sudcu je podmienené už aj samotnými pochybnosťami o jeho nezaujatosti. Nejde teda o hodnotenie subjektívneho pocitu sudcu, ktorý má vo veci konať a rozhodnúť, ani o hodnotenie subjektívnych pocitov účastníkov konania. Z rozhodovania môže byť vylúčený aj sudca, u ktorého vzhľadom k spôsobu konania vo veci, je možné objektívne pochybovať o jeho nezaujatosti, pretože sudca má byť nielenže nezaujatý, ale jeho konanie a rozhodovanie vo veci sa má aj všeobecne javiť ako nestranné a nezaujaté.

Nestrannosť sudcu je súd povinný skúmať z dvoch hľadísk, a to jednak zo subjektívneho hľadiska, kedy je potrebné skúmať subjektívny postoj sudcu, založený na základe jeho osobného presvedčenia a správania konajúceho sudcu v prejednávanej veci a súčasne z objektívneho hľadiska nestrannosti, na základe ktorého možno vyvodiť dostatočné záruky pre záver, že je možné vylúčiť akúkoľvek legitímnu pochybnosť o zaujatosti sudcu.

V prejednávanej veci nadriadený súd zistil, že obchodná spoločnosť F. F., s. r. o., písomným podaním (bez dátumu), Okresnému súdu Trnava, doručeným 09. 10. 2012 (č. 1. 725 – 741), podala odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 7/Nsre/28/2012-708 zo dňa 28. 09. 2012 o zamietnutí námietok proti odmietnutiu vykonania zápisu zmien

údajov, zapísaných v Obchodnom registri Okresného súdu Trnava, týkajúcich sa konateľov spoločnosti, prokuristov a obsadenia dozornej rady. Vec bola Krajskému súdu v Trnave ako súdu odvolaciemu predložená dňa 06. 11. 2012 (č. l. 755), kedy bola aj pridelená na rozhodnutie senátu menovaného krajského súdu 21Cob, ktorého predsedníčkou je JUDr. Božena Husárová (č. l. 756).

Vo vzťahu k namietanej zaujatosti vo veci konajúcej sudkyne tunajší súd preskúmal námietku v prvom rade zo subjektívnej stránky, pričom vychádzal z jej vyjadrenia o tom, že sa vo veci necíti byť zaujatá.

Najvyšší súd preskúmal nestrannosť namietanej sudkyne aj z objektívneho hľadiska, pri ktorom sa zameril na dôvody uvedené navrhovateľom v jeho námietke zaujatosti. Navrhovateľ zaujatosť sudkyne vyvodzuje z jej údajného prepojenia so spoločníkmi spoločnosti navrhovateľa z titulu jej bývalej pracovnej pozície ako podnikovej právničky v Š. M., š. p., H.. Jej nestrannosť v konaní spochybňuje tiež tvrdým negatívnym postojom sudkyne k p. O. M., ktorá má byť na základe návrhu navrhovateľa zapísaná ako jedna z nových konateľiek spoločnosti F. F., s. r. o., namiesto súčasných konateľov Ing. D. D. a V. M. a naopak, jej intenzívnym priateľstvom s Ing. R. Č.

Z vyjadrenia namietanej sudkyne súd zistil, že táto v období do 09. 12. 1990 (t. j. pred 22 rokmi) bola skutočne zamestnankyňou Š. M., š. p., H. a pozná aj Ing. D., Ing. K., Ing. Č. a p. M., rovnako bývalých zamestnancov menovaného štátneho podniku, nevylúčila ani pracovný kontakt s p. M.. Poprela však akúkoľvek nevraživosť voči p. M., rovnako intenzívne priateľské väzby s Ing. Č., ktorý by mal viesť bližšie nešpecifikované súdne konania voči navrhovateľovi. Je síce pravdou, že bývalí zamestnanci Š. M., š. p., H., sú účastníkmi konaní, v ktorých aj rozhoduje, avšak jej vzťah k týmto účastníkom nie je taký, ktorý by dosiahol taký charakter a intenzitu, ktorá by jej bránila o prejednávanej veci nezávisle a nestranne rozhodnúť.

Po zhodnotení zistených skutočností nadriadený súd má za to, že v danom prípade nič nenasvedčuje tomu, že by postup namietanej sudkyne v konaní bol motivovaný jej vzťahom k navrhovateľovi (či už pozitívne alebo negatívne), ktorý by mohol spôsobovať jej zaujatosť,

alebo ktorý by sa ako taký navonok mohol javiť, o to viac, že v predmetnej veci sudkyňa žiaden úkon ešte ani nevykonala, keďže podľa jej vyjadrenia zo dňa 19. 11. 2012 sa preskúmaním odvolaním napadnutého uznesenia a s ním súvisiaceho súdneho spisu ako sudca spravodajca ani nezaoberala. Avšak aj keby bola vo veci konala, samotná skutočnosť, že JUDr. Božena Husárová z titulu svojho predchádzajúceho zamestnania (resp. aj štúdia na strednej škole) pozná spoločníkov navrhovateľa, s ktorými ju však nespájajú žiadne bližšie väzby, nemôže byť dôvodom na to, aby táto vec bola zákonnej sudkyňi odňatá a aby na základe vyššie opísaných tvrdení navrhovateľa súd rozhodol o vylúčení konajúcej sudkyne z prejednávania a rozhodovania veci. Vzťahy medzi sudkyňou a jej bývalými kolegami (a to či už z čias pôsobenia v Š. M., š. p., H., alebo v inom jej predchádzajúcom zamestnaní) neprekračujúce bežný pracovno-kolegiálny rámec, totiž samé osebe nemajú povahu dôvodov vylúčenia v zmysle ust. § 14 ods. 1 O. s. p.

Je potrebné podotknúť, že o podanom odvolaní navrhovateľa bude rozhodovať senát odvolacieho súdu v zložení troch sudcov, ktorý rozhoduje o veci hlasovaním a namietaná sudkyňa nebude rozhodovať ako samosudca, je len sudcom spravodajcom.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že námietka zaujatosti voči menovanej sudkyňi nie je dôvodná, a preto návrhu na jej vylúčenie z konania a rozhodovania veci v zmysle ustanovenia § 16 ods. 1 O. s. p. nevyhovel.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 4. decembra 2012

JUDr. Alena Prieceľová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová